Joi, 11 martie 2021

P9_TA(2021)0084

Semestrul european: aspecte sociale și legate de ocuparea forței de muncă în cadrul strategiei anuale privind creșterea durabilă pentru 2021

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2021 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: aspecte legate de ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă (2020/2244(INI))

(2021/C 474/10)

Parlamentul European,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 privind strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă (COM(2020)0575),

— având în vedere propunerea Comisiei din 18 noiembrie 2020 de raport comun privind ocuparea forței de muncă al Comisiei și al Consiliului (COM(2020)0744),

— având în vedere Perspectivele economice ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), volumul 2020 numărul 2 din 1 decembrie 2020,

— având în vedere raportul privind salariile la nivel mondial pentru 2020-2021 al Organizației Internaționale a Muncii (OIM) din 2 decembrie 2020 referitor la salarii și salarii minime în timpul pandemiei de COVID-19, precum și Monitorul OIM privind pandemia de COVID-19 și piața muncii,

— având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2017 referitoare la un pilon european al drepturilor sociale ([1]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020 intitulată „O Europă socială puternică pentru tranziții juste” (COM(2020)0014),

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite (ONU),

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD), în special obiectivele 1, 3, 4, 5, 8, 10 și 13,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul ecologic european (COM(2019)0640),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație” (COM(2020)0456),

— având în vedere Mecanismul de redresare și reziliență,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Un buget al UE care capacitează puterea de acțiune a Planului de redresare pentru Europa” (COM(2020)0442),

— având în vedere rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la combaterea inegalităților ca mijloc de impulsionare a creării de locuri de muncă și a creșterii economice ([2]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Adaptarea programului de lucru al Comisiei pentru 2020” (COM(2020)0440),

— având în vedere propunerea Comisiei din 28 mai 2020 de regulament al Consiliului de instituire a Instrumentului de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0441),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 1 iulie 2020 privind Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței (COM(2020)0274),

([1]) JO C 242, 10.7.2018, p. 24.
([2]) JO C 356, 4.10.2018, p. 89.

Joi, 11 martie 2021

— având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei” (COM(2020)0067),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 1 iulie 2020 care însoțește propunerea de recomandare a Consiliului intitulată „O punte către locuri de muncă – consolidarea Garanției pentru tineret” (SWD(2020)0124),

— având în vedere poziția sa din 10 iulie 2020 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ([3]),

— având în vedere poziția sa din 8 iulie 2020 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește resursele destinate alocării specifice pentru Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor ([4]),

— având în vedere previziunile economice în Europa pentru primăvara anului 2020 publicate de Comisie la 6 mai 2020,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2020 privind salarii minime decente în Europa ([5]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 iulie 2020 privind planul de redresare pentru Europa și cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027 ([6]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 decembrie 2019 intitulat „Standardele minime comune în domeniul ajutorului de șomaj în statele membre ale UE – un pas concret către punerea efectivă în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale” ([7]),

— având în vedere studiul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound) din 24 iunie 2020 intitulat „COVID-19: Răspunsuri în materie de politică în întreaga Europă”,

— având în vedere orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană (2019-2024) intitulate „O Uniune mai ambițioasă, prezentate de Președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, la 9 octombrie 2019,

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat de Consiliul European, de Comisie și de Parlament la 17 noiembrie 2017,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102),

— având în vedere studiul OCDE din 15 iunie 2018 intitulat „A Broken Social Elevator? How to Promote Social Mobility” (Un ascensor social defect? Cum să promovăm mobilitatea socială),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului ([8]),

— având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2016 intitulată „Sărăcia: o perspectivă de gen” ([9]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 septembrie 2018 privind decalajul digital dintre femei și bărbați ([10]),

---

([3]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0194.
([4]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0180.
([5]) JO C 429, 11.12.2020, p. 159.
([6]) JO C 364, 28.10.2020, p. 124.
([7]) JO C 97, 24.3.2020, p. 32.
([8]) JO L 188, 12.7.2019, p. 79.
([9]) JO C 76, 28.2.2018, p. 93.
([10]) JO C 440, 6.12.2018, p. 37.

— având în vedere cel de-al șaselea sondaj european privind condițiile de muncă realizat de Eurofound – Raport de sinteză (actualizare 2017),

— având în vedere raportul comun al Comisiei și al Eurofound intitulat „How computerisation is transforming jobs: evidence from Eurofound's European Working Conditions Survey" (Cum transformă informatizarea locurile de muncă: dovezi din Sondajul european privind condițiile de muncă realizat de Eurofound), publicat în 2019,

— având în vedere studiul Unității de prospectivă științifică (STOA) din cadrul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS) din 31 martie 2020 intitulat „Rethinking education in the digital age" (Regândirea educației în era digitală),

— având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2018 referitoare la serviciile de îngrijire în UE pentru îmbunătățirea egalității de gen ([11]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 2 iunie 2016 intitulată „O agendă europeană pentru economia colaborativă" (COM(2016)0356),

— având în vedere rezoluția sa din 11 septembrie 2018 referitoare la metodele de reintegrare a lucrătorilor care se recuperează în urma vătămărilor și a bolilor în locuri de muncă de calitate ([12]),

— având în vedere dezbaterea cu reprezentanții parlamentelor naționale privind prioritățile semestrului european pe 2021,

— având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la o Europă socială puternică pentru tranziții juste ([13]),

— având în vedere raportul comun al Comisiei și al OCDE din 19 noiembrie 2020 intitulat „Health at a Glance: Europe 2020 – State of Health in the EU cycle" (Sănătatea pe scurt: Europa 2020 – Ciclul despre starea sănătății în UE)",

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 20 februarie 2013 intitulat „Investițiile în sănătate" (SWD(2013)0043),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 aprilie 2014 privind sistemele de sănătate eficace, accesibile și reziliente (COM(2014)0215),

— având în vedere avizul Grupului de experți al Comisiei privind modalitățile eficiente de a investi în sănătate, din 25 noiembrie 2020, referitor la organizarea unor sisteme reziliente de sănătate și de asistență socială în urma pandemiei de COVID-19,

— având în vedere concluziile Consiliului din 17 octombrie 2019 privind economia bunăstării,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru cultură și educație,

— având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A9-0026/2021),

A. întrucât, potrivit primei estimări a Eurostat privind creșterea anuală în 2020 ([14]), PIB-ul a scăzut cu 6,8 % în zona euro și cu 6,4 % în UE; întrucât, potrivit previziunilor economice europene ale Comisiei din iarna anului 2020, PIB-ul UE va crește ușor cu 1,4 % în 2021, iar PIB-ul zonei euro va crește cu 1,2 %, producția economiei europene revenindu-și în 2022 cu oarecare dificultate la nivelurile din perioada anterioară pandemiei; întrucât se preconizează o creștere moderată a consumului privat în 2022, situație determinată în mare parte de incertitudinile persistente cu privire la perspectivele legate de locurile muncă și de venituri, ceea ce va menține probabil economisirea precauționară la un nivel ridicat; întrucât, pe de altă parte, cheltuielile de capital urmează să aibă de câștigat de pe urma unor politici monetare extrem de acomodative, a creșterii investițiilor publice și a schemelor de sprijin guvernamental specifice pentru firme; întrucât Strategia anuală privind creșterea durabilă nu a luat în considerare scenariul unui al treilea val sau al unor alte valuri ale pandemiei de COVID-19, care ar putea agrava și mai mult criza economică și socială actuală;

([11]) JO C 363, 28.10.2020, p. 80.
([12]) JO C 433, 23.12.2019, p. 9.
([13]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0371.
([14]) Calculul estimativ „semnal" preliminar al Eurostat din 2 februarie 2021: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/portlet_file_entry/2995521/2-02022021-AP-RO.pdf/0e84de9c-0462-6868-df3e-dbacaad9f49f

Joi, 11 martie 2021

B. întrucât, în unele state membre, fondurile și programele UE prevăzute în cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020 nu au fost încă puse în aplicare pe deplin; întrucât finanțarea pentru Instrumentul de redresare Next Generation EU (NGEU), în special pentru Mecanismul de redresare și reziliență, va fi disponibilă doar după ratificarea de către statele membre a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului ([15]);

C. întrucât instituțiile UE au recunoscut în repetate rânduri că este necesar să se ia măsuri pentru a aborda și a elimina inegalitățile în materie de sănătate și pentru a proteja sănătatea persoanelor pe perioada recesiunii economice actuale ([16]);

D. întrucât pandemia de COVID-19 a inversat tendința pozitivă a ratei de ocupare a forței de muncă din ultimii șase ani din UE-27, ceea ce a dus la o reducere a numărului persoanelor încadrate în muncă de aproximativ 6,1 milioane în al doilea trimestru al anului 2020 și la o scădere preconizată de 4,5 % în cursul anului 2020 ([17]); întrucât, potrivit Eurostat, 8,5 % din populația cu vârsta sub 60 de ani din UE locuia în 2019, înainte de criza provocată de pandemie, în locuințe în care, în anul precedent, adulții lucraseră mai puțin de 20 % din numărul maxim de ore de muncă săptămânale și se confruntau cu riscul îngrijorător al sărăciei persoanelor încadrate în muncă ([18]); întrucât locurile de muncă precare reprezintă în continuare un motiv semnificativ de îngrijorare, care afectează piețele muncii; întrucât lucrătorii care și-au păstrat locurile de muncă s-au confruntat cu o reducere considerabilă a orelor lucrate și, în consecință, cu o pierdere a veniturilor și întrucât această evoluție i-a afectat cel mai mult pe lucrătorii din grupurile vulnerabile; întrucât este deosebit de îngrijorător faptul că într-un raport al Eurofound care urmează să fie publicat se arată că scăderea numărului persoanelor încadrate în muncă în UE-27 în primul val al pandemiei a fost asociată mai degrabă cu creșterea ratei de inactivitate decât cu creșterea ratei șomajului și că, în consecință, persoanele în cauză au fost mai puțin conectate la piața muncii ([19]);

E. întrucât se preconizează că numărul de ore lucrate va crește mai rapid decât numărul de posturi, iar șomajul ar putea, de asemenea, să crească și mai mult atunci când se va pune capăt programelor de șomaj tehnic; întrucât realocarea lucrătorilor este, de obicei, un proces îndelungat și, prin urmare, se preconizează că rata de ocupare a forței de muncă va scădea ușor în 2021; întrucât, în pofida redresării economice preconizate pentru anul viitor, se prevede că rata șomajului în UE va crește în continuare, de la 7,7 % în 2020 la 8,6 % în 2021, și va scădea până la 8,0 % în 2022, iar divergențele vor persista între statele membre ([20]);

F. întrucât investițiile care pot conduce la îmbunătățirea productivității totale a factorilor ar trebui salutate, având în vedere rezultatele eterogene obținute până în prezent, inclusiv ritmul lent al redresării economice din perioada premergătoare pandemiei și accentuarea fenomenului muncii precare; întrucât actuala dublă tranziție, cea verde și cea digitală, va avea un impact important, dar diferit, asupra ocupării forței de muncă, în funcție de sector, de regiune și de tipul lucrătorilor; întrucât aceasta va crea noi oportunități, precum și provocări socioeconomice semnificative în numeroase regiuni și sectoare industriale; întrucât UE are nevoie de o strategie comună pentru a sprijini lucrătorii și întreprinderile vizate, astfel încât să se asigure că nimeni nu este lăsat în urmă; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a accelerat aceste efecte, în special în ceea ce privește tendințele pieței muncii, și ar putea afecta, de asemenea, cerințele în materie de educație, de formare și de perfecționare; întrucât pandemia de COVID-19 a determinat modificări semnificative ale practicilor de pe piața muncii, peste o treime din lucrătorii din UE fiind nevoiți să lucreze de acasă ([21]); întrucât deconectarea de la muncă ar trebui să constituie un principiu esențial, care să le permită lucrătorilor să nu efectueze sarcini și comunicații electronice în scop profesional în afara programului de lucru, fără a risca repercusiuni, bucurându-se, astfel, de un echilibru adecvat între viața profesională și cea privată;

([15]) Decizia Consiliului (UE, Euratom) 2020/2053 din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1).

([16]) Nota Consiliului din 16 octombrie 2020 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății pentru perioada 2021-2027 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 282/2014 („Programul EU4Health") și rezoluția Parlamentului European din 10 iulie 2020 referitoare la strategia UE post-COVID-19 în domeniul sănătății publice (Texte adoptate, P9_TA(2020)0205).

([17]) Propunerea Comisiei din 18 noiembrie 2020 de raport comun privind ocuparea forței de muncă al Comisiei Europene și al Consiliului (COM(2020)0744).

([18]) Eurostat, *Over 20 % of EU population at risk of poverty or social exclusion in 2019* (Peste 20 % din populația UE prezintă risc de sărăcie sau excluziune socială în 2019), Comisia Europeană, Luxemburg, 2020.

([19]) Eurofound, *COVID-19: Some implications for employment and working life* (COVID-19: Câteva implicații pentru ocuparea forței de muncă și viața profesională), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021 (urmează să fie publicat).

([20]) J. Hurley, *COVID-19: A tale of two service sectors* (COVID-19: O poveste despre două sectoare ale serviciilor), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

([21]) Eurofound, *Living, working and COVID-19* (Viața, munca și COVID-19), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020, p. 9.

G. întrucât, anterior pandemiei de COVID-19, deși existau diferențe între statele membre, tendințele economice erau, în general, descrise ca fiind pozitive în evaluările anuale din cadrul semestrului european; întrucât dovezile arată că există în continuare inegalități persistente și în creștere între persoane și între state și regiuni, precum și în interiorul acestora; întrucât acest fenomen conduce la divergențe multiple, care trebuie abordate dintr-o perspectivă intersecțională, pentru a asigura egalitatea de șanse și o viață demnă pentru toate grupurile; întrucât unor regiuni care se confruntă cu mai multe provocări în materie de decarbonizare urmează să li se aloce sprijin financiar specific, cum ar fi Fondul pentru o tranziție justă, în timp ce alte regiuni, care depind în prea mare măsură de turism și de serviciile asociate, nu sunt eligibile pentru fonduri de tranziție specifice, chiar dacă unele dintre ele sunt teritoriile unde se înregistrează cele mai ridicate rate ale șomajului; întrucât ajutoarele oferite lucrătorilor și întreprinderilor în contextul pandemiei de COVID-19 variază semnificativ de la un stat membru la altul; întrucât provocările globale precum digitalizarea și lupta împotriva schimbărilor climatice vor continua să existe, indiferent de criza provocată de pandemia de COVID-19, și vor necesita o tranziție justă, pentru ca nimeni să nu fie lăsat în urmă;

H. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a dus la o agravare a inegalității salariale în întreaga lume, compensată doar parțial de subvențiile de stat și de politicile privind salariul minim, ceea ce a creat situații grave de precaritate și lipsă de protecție; întrucât lucrătorii cu salarii mai mici, care sunt în mod disproporționat femei și tineri, sunt cei mai afectați de consecințele socioeconomice ale crizei și de creșterea inegalităților care rezultă din aceasta, în timp ce echilibrul între viața lor profesională și cea privată este deja pus la încercare;

I. întrucât sistemele de protecție socială diferă de la un stat membru la altul și sunt supuse unor presiuni semnificative pentru a atenua impactul social al crizei și pentru a asigura condiții de viață decente pentru toți cetățenii, precum și accesul la servicii esențiale precum sănătatea, educația și locuințele; întrucât costurile asociate locuințelor și îngrijirii copiilor pot duce la sărăcirea gospodăriilor și este important să se țină cont de acest lucru atunci când se măsoară sărăcia persoanelor încadrate în muncă și se încearcă integrarea cheltuielilor cu locuința în rândul indicatorilor standard ai raportării sociale; întrucât, în 2018 9,6 % din populația UE-27 locuia în gospodării care cheltuiau pentru locuință cel puțin 40 % din venitul disponibil pe adult-echivalent, deși se înregistrau diferențe substanțiale între statele membre; întrucât sărăcia persoanelor încadrate în muncă în UE a crescut după criza economică și financiară din 2008 și se estimează că 10 % dintre europenii care lucrează sunt expuși riscului de sărăcie ([22]);

J. întrucât rata șomajului în rândul tinerilor a crescut din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19, ajungând la 17,1 % în septembrie 2020, și se preconizează că va crește în continuare; întrucât 11,6 % dintre tinerii cu vârste cuprinse între 15 și 24 de ani nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET)[15]; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a afectat accesul la educație al grupurilor sociale defavorizate precum familiile monoparentale, familiile cu venituri scăzute și familiile numeroase, care au întâmpinat dificultăți în a avea acces la sau a-și permite echipamente de educație digitală pentru copiii lor; întrucât inegalitățile tot mai mari dintre generații afectează sustenabilitatea sistemului nostru de protecție socială, precum și sănătatea noastră democratică; întrucât consecințele economice vor avea efecte negative pe termen lung asupra încadrării în muncă a tinerilor și întrucât tinerii se pot confrunta cu mai puține oportunități sau cu oportunități de calitate mai scăzută și cu condiții de muncă deficitare;

K. întrucât femeile sunt deosebit de vulnerabile la schimbările de pe piața muncii din cauza sarcinilor de îngrijire socială și a repartizării inegale a activităților neplătite din gospodărie și de îngrijire, a discriminării pe motiv de sarcină și de maternitate, a segregării profesionale și a locurilor de muncă mai precare pe care le ocupă; întrucât o evaluare intersecțională arată că este mai probabil ca femeile din grupurile vulnerabile, cum ar fi femeile tinere cu copii și mai ales mamele singure, femeile aparținând minorității rome, femeile cu dizabilități sau cele de origine migrantă, să se afle într-o situație mai proastă ([23]);

([22]) Eurostat, *1 in 10 employed persons at risk of poverty in 2018* (1 din 10 persoane încadrate în muncă riscă sărăcia în 2018), Comisia Europeană, Luxemburg, 2020, https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200131-2

([23]) Comitetul consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, *Opinion on Intersectionality in Gender Equality Laws, Policies and Practices* (Aviz privind intersecționalitatea în legile, politicile și practicile din domeniul egalității de gen), Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, Vilnius, 2020.

Joi, 11 martie 2021

L. întrucât disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă (11,4 %), diferența de remunerare între femei și bărbați (14 %) și decalajul de pensii între femei și bărbați (30 %) rămân inacceptabil de ridicate; întrucât eliminarea disparității de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă este o urgență socială și economică, din cauza implicațiilor sale pentru viața femeilor, inclusiv pentru securitatea financiară și calitatea vieții acestora, și din cauza costurilor constante asociate acestui fenomen, care s-au ridicat la aproximativ 320 de miliarde EUR în 2018 (2,4 % din PIB-ul UE) ([24]); întrucât îmbunătățirea oportunităților de încadrare în muncă ale femeilor, asigurarea egalității de remunerare, facilitarea unui bun echilibru între viața profesională și cea privată și recunoașterea adecvată a contribuției pentru perioadele de creștere a copiilor în schemele de pensii, inclusiv pentru bărbați, sunt vitale pentru creșterea și dezvoltarea socială și economică durabilă, productivitate și sustenabilitatea fiscală pe termen lung în UE;

M. întrucât persoanele marginalizate sau care suferă de excluziune socială și de sărăcie se confruntă cu dificultăți deosebite din cauza pandemiei de COVID-19 și întrucât schimbările de pe piața muncii determinate de aceasta i-au afectat în mod disproporționat; întrucât populația romă din Europa înregistrează în continuare unii dintre cei mai scăzuți indicatori socioeconomicei, peste 80 % dintre romi fiind afectați de sărăcie și de excluziune socială, doar 43 % având locuri de muncă plătite, iar procentul persoanelor care nu sunt încadrate profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare este disproporționat de ridicat; întrucât romii au fost afectați în mod deosebit de criza provocată de pandemia de COVID-19, nu în ultimul rând în ceea ce privește accesul la educație și formare;

N. întrucât persoanele cu dizabilități s-au confruntat cu un acces și mai limitat la servicii din cauza pandemiei; întrucât decalajul digital, inclusiv sărăcia digitală, nivelul scăzut de alfabetizare digitală și dificultățile în ceea ce privește proiectarea universală, accentuează barierele din calea drepturilor sociale pentru persoanele cu dizabilități; întrucât dovezile strânse de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene au demonstrat obstacolele semnificative în calea accesului la educație cu care se confruntă copiii cu dizabilități ([25]);

O. întrucât șomajul în rândul lucrătorilor temporari a crescut în timpul pandemiei de COVID-19; întrucât unu din cinci lucrători din UE are un loc de muncă de calitate precară; întrucât se preconizează că, în următorul deceniu, polarizarea locurilor de muncă și formele de muncă atipice vor crește și mai mult și vor exista mai multe locuri de muncă la extremitățile superioare și inferioare ale spectrului de competențe ([26]); întrucât schimbările tehnologice și utilizarea inteligenței artificiale ar putea modifica semnificativ piața muncii; întrucât acest lucru ar putea duce la disparități și mai mari în ceea ce privește veniturile; întrucât cererea de forță de muncă a înregistrat în mod constant nivelurile cele mai scăzute la jumătatea spectrului de salarii, în special în perioadele de recesiune și de contractare a ocupării forței de muncă, dintre anii 2008 și 2013 ([27]); întrucât este probabil ca această tendință să fie agravată de pandemie; întrucât locurile de muncă pentru care este necesar un nivel scăzut de calificare vor fi întotdeauna esențiale pentru societăți și trebuie să ofere condiții și salarii decente; întrucât piața muncii va trece printr-o tranziție rapidă către un mediu mai verde și mai digital, creând locuri de muncă care necesită competențe actualizate, și întrucât există o nevoie majoră considerabilă de axare pe strategii de formare, reconversie profesională și recalificare pentru lucrătorii de toate vârstele; întrucât acest lucru trebuie combinat simultan cu îmbunătățirea condițiilor de muncă și crearea de noi locuri de muncă de calitate pentru toți;

P. întrucât dezvoltarea durabilă reprezintă un obiectiv fundamental al Uniunii Europene, iar sustenabilitatea socială este o cerință esențială pentru tranziția verde, cea digitală și cea demografică, în condiții de echitate și de incluziune; întrucât economia socială de piață se bazează pe doi piloni complementari, și anume punerea în aplicare a condițiilor concurențiale și măsuri de politică socială solide, care ar trebui să conducă la realizarea ocupării depline a forței de muncă și la progres social; întrucât cei trei piloni ai dezvoltării durabile sunt cel economic, cel social și cel de mediu; întrucât dezvoltarea durabilă se bazează, printre altele, pe ocuparea deplină a forței de muncă și pe progres social; întrucât acesta este un obiectiv fundamental al Uniunii Europene, prevăzut la articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);

([24]) Eurofound, *Women and labour market equality: Has COVID-19 rolled back recent gains?* (Femeile și egalitatea pe piața muncii: pandemia de COVID-19 a anulat progresele realizate recent?), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020.

([25]) Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, *Coronavirus pandemic in the EU – fundamental rights implications: focus on social rights* (Pandemia de coronavirus în UE – implicații pentru drepturile fundamentale: drepturile sociale în prim-plan), Buletinul nr. 6, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020.

([26]) Eurofound, *Upward convergence in the EU: Concepts, measurements and indicators* (Convergența ascendentă în UE: Concepte, măsurători și indicatori), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2018.

([27]) Comisia Europeană, *Labour market and wage developments in Europe defy economic slowdown* (Piața muncii și evoluțiile salariilor din Europa sfidează încetinirea economiei), Comisia Europeană, Bruxelles, 2019.

Q. întrucât inegalitățile în materie de sănătate determinate de statutul socioeconomic erau deja considerabile anterior crizei provocate de pandemia de COVID-19; întrucât creșterea speranței de viață în UE a devenit mai fragilă și mai lentă; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a înrăutățit starea sănătății fizice și psihice, în special pentru grupurile cele mai vulnerabile;

R. întrucât impactul pandemiei de COVID-19 a fost agravat de inegalitățile preexistente care s-au accentuat în ultimul deceniu; întrucât anularea investițiilor în servicii publice ca urmare a crizei financiare globale a contribuit la accentuarea inegalităților în ceea ce privește nevoile în materie de sănătate;

S. întrucât au apărut sau s-au intensificat noi forme de încadrare în muncă, precum munca de la distanță și formele de muncă atipice, care se preconizează că vor transforma considerabil felul în care vom munci în viitor; întrucât au apărut, de asemenea, noi realități, iar tendințele existente s-au intensificat în timpul perioadelor în care au fost impuse restricții de deplasare a persoanelor, inclusiv eliminarea unei delimitări clare a vieții profesionale de cea privată, creșterea violenței domestice, problemele de sănătate ale lucrătorilor care nu sunt doar direct legate de pandemia de COVID-19, cum ar fi afecțiunile musculo-scheletice și problemele psihologice, precum și dificultățile în a menține un echilibru adecvat între viața profesională și cea privată în noua realitate a formelor de muncă și nevoia de a combina activitatea profesională cu sarcinile de îngrijire și, adeseori, cu școala la domiciliu;

T. întrucât pandemia a exacerbat inegalitățile în materie de sănătate și pe cele sociale ([28]) pentru grupuri extinse, inclusiv pentru copiii din familiile cu venituri scăzute și pentru vârstnici, și întrucât se preconizează că o creștere a ratei sărăciei (peste 90 de milioane de cetățeni se confruntă în prezent cu riscul sărăciei în UE ([29])) va fi unul dintre efectele secundare ale pandemiei de COVID-19 și va afecta noi categorii de cetățeni; întrucât Eurofound sugerează completarea tabloului de bord social care însoțește Pilonul european al drepturilor sociale cu indicatori suplimentari, care să vizeze calitatea locurilor de muncă, justiția socială și egalitatea de șanse, sistemele solide de protecție socială și mobilitatea echitabilă;

U. întrucât dialogul social este o parte esențială a modelului social din UE pentru găsirea unor soluții adaptate pentru piața muncii; întrucât dialogul social a fost slăbit, iar gradul de acoperire al negocierilor colective a scăzut în întreaga Europă ca urmare a unui proces de descentralizare posterior crizei din 2008 și reformelor de pe piața muncii introduse în unele state membre, astfel cum s-a subliniat în rapoartele de țară din cadrul semestrului european; întrucât Eurofound a arătat că, în numeroase state membre, implicarea partenerilor sociali în elaborarea unor răspunsuri la pandemia de COVID-19 din perspectiva politicilor privind piața muncii a fost inferioară celei înregistrate în situații care nu sunt catalogate drept situații de criză ([30]);

V. întrucât inegalitățile veniturilor rămân la un nivel ridicat în UE; întrucât competiția fiscală și în ceea ce privește costurile forței de muncă este nocivă pentru piața unică și pentru coeziunea dintre statele membre; întrucât sistemele fiscale și de securitate socială progresive și bine concepute, investițiile sociale și asigurarea unor servicii publice și sociale de calitate reprezintă mecanisme esențiale pentru a preveni transferul dezavantajelor de la o generație la următoarea;

W. întrucât pandemia a afectat semnificativ sistemul educațional din UE, ducând la închiderea școlilor, a universităților și a colegiilor; întrucât este probabil ca impactul negativ al închiderilor proactive ale școlilor asupra stării fizice, a sănătății psihice și a educației copiilor să depășească beneficiile deciziilor de a închide școlile, în special în zonele cu populație expusă riscului de sărăcie sau de excluziune socială;

X. întrucât provocarea demografică necesită o abordare cuprinzătoare, bazată pe o combinație de soluții politice nediscriminatorii în domenii precum pensiile echitabile, securitatea socială și protecția, o infrastructură accesibilă și de calitate pentru îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă și a celor cu dizabilități, sprijinirea familiilor, locuințele, unitățile de învățământ pentru preșcolari, îngrijirea pe termen lung, sistemele de sănătate, inclusiv asistența medicală preventivă și sprijinul psihosocial, combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, integrarea migranților și echilibrul dintre viața profesională și cea privată, egalitatea de gen, îmbătrânirea activă și sănătoasă, nivelurile ridicate de ocupare

([28]) EuroHealthNet, *Recovering from the COVID-19 pandemic and ensuring health equity – The role of the European Semester* (Redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și asigurarea echității în materie de sănătate – Rolul semestrului european), EuroHealthNet, Bruxelles, 2020.

([29]) Eurostat, *People at risk of poverty or social exclusion* (Persoanele care prezintă risc de sărăcie sau de excluziune socială), Comisia Europeană, Luxemburg, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/t2020_50/default/table?lang=en

([30]) Rapoarte care urmează să fie publicate: Eurofound, *COVID-19: Some implications for employment and working life* (COVID-19: Câteva implicații pentru ocuparea forței de muncă și viața profesională), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021; Eurofound, *Involvement of social partner in policy making during COVID-19* (Implicarea partenerilor sociali în elaborarea politicilor în timpul pandemiei de COVID-19), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

a forței de muncă și salarii demne; întrucât condițiile de viață și de muncă de calitate pe parcursul vieții sunt esențiale pentru nevoile de asistență medicală preventivă și întrucât locuințele adecvate la prețuri accesibile și zonele locale de înaltă calitate, incluzând dimensiunea fizică, socială și de servicii, sunt importante, deoarece facilitează o viață independentă;

Y. întrucât Eurofound a arătat că forța de muncă din sectorul îngrijirii pe termen lung a crescut cu o treime în ultimul deceniu și că acest sector este unul esențial, nu numai pentru a garanta calitatea vieții pentru o populație îmbătrânită, ci și în ceea ce privește egalitatea de gen din trei puncte de vedere: în prezent mare parte din îngrijirea pe termen lung este furnizată de persoane care asigură servicii informale de îngrijire, majoritatea fiind femei; majoritatea lucrătorilor din sector sunt femei și această situație a rămas aproape neschimbată; majoritatea beneficiarilor îngrijirii sunt femei, iar acestea au, în medie, o speranță de viață mai mare în toate statele membre ([31]);

Z. întrucât ne confruntăm cu un moment critic în istoria noastră, ideea potrivit căreia creșterea economică se propagă automat în toate sectoarele societății fiind discreditată pe scară largă; întrucât asistăm la o restrângere a clasei de mijloc, la condiții de muncă din ce în ce mai precare și la o situație de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă pentru lucrătorii fără calificări superioare, pentru cei cu un nivel scăzut de calificare și pentru cei de pe platformele online, precum și la o polarizare crescândă în ceea ce privește veniturile și bogăția; întrucât industriile culturale și creative și sectorul turismului, inclusiv evenimentele și spectacolele, turismul cultural, practicile aparținând patrimoniului cultural imaterial, alături de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), de lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, de afacerile locale și de familie, au fost grav afectate economic de măsurile vizând reducerea răspândirii bolii COVID-19;

AA. întrucât se pare că riscul de sărăcie la care sunt expuse persoanele cu forme de muncă atipice a crescut după recesiune, iar tendința a fost și mai accentuată de actuala pandemie de COVID-19;

AB. întrucât, contrar ipotezei de excludere care a prevalat în gândirea economică în ultimele trei decenii, investițiile publice și efectele lor de atragere de fonduri ar trebui să joace un rol central în această nouă paradigmă economică, întrucât politica de coeziune, fiind principala politică de investiții a UE pentru dezvoltarea socială, economică și teritorială, și-a demonstrat eficacitatea în reducerea inegalităților și a diferențelor regionale, în special în regiunile cele mai sărace; întrucât coeziunea socială este o condiție prealabilă pentru creșterea economică durabilă, crearea de locuri de muncă și ocuparea forței de muncă;

AC. întrucât pandemia de COVID-19 și criza au arătat că combaterea lipsei de adăpost este o problemă de sănătate publică; întrucât se estimează că, în fiecare noapte, aproximativ 700 000 de persoane fără adăpost din Uniunea Europeană trebuie să doarmă pe stradă sau în adăposturi, ceea ce reprezintă o creștere cu 70 % în ultimii 10 ani;

1. reamintește că, în Strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă și în Pachetul de primăvară și în cel de vară aferente semestrului european 2020, Comisia a evidențiat că semestrul european ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a Pactului verde european, a Pilonului european al drepturilor sociale și a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU; salută includerea Pilonului european al drepturilor sociale și a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU în Strategia anuală privind creșterea durabilă 2021; solicită de urgență ca echitatea și drepturile sociale să beneficieze de aceeași importanță, fiind obiective macroeconomice într-un model social și economic care sporește bunăstarea populației Uniunii; subliniază rolul esențial al tabloului de bord social în cadrul semestrului european ([32]);

2. ia act de concluzia Consiliului bugetar european, potrivit căreia cadrul bugetar trebuie revizuit pentru a-i reduce complexitatea și ambiguitățile, a proteja mai bine și în mod permanent cheltuielile publice care stimulează creșterea durabilă și a stabili obiective realiste de reducere a datoriei în statele membre, care să nu submineze convergența socială ascendentă; îndeamnă Comisia să se asigure că toate politicile socioeconomice, macroeconomice și fiscale ale statelor membre contribuie la obiectivele și țintele Pilonului european al drepturilor sociale, ale Pactului verde european și ale obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU, și sunt în deplină concordanță cu acestea și că, în cadrul procedurii de supraveghere multilaterală menționate la articolul 121 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și în contextul unei proceduri consolidate privind dezechilibrele macroeconomice, sunt introduse ținte și obiective sociale și de mediu; consideră că includerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU și a pilonului social în sfera de aplicare a semestrului european va necesita ajustarea indicatorilor existenți și crearea unora noi, pentru a monitoriza punerea în

([31]) Eurofound, *Long-term care workforce: employment and working conditions* (Lucrătorii din domeniul îngrijirii pe termen lung: încadrare în muncă și condiții de muncă), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

([32]) Scorul social al indicatorilor. Eurostat 2020: https://ec.europa.eu/eurostat/web/european-pillar-of-social-rights/indicators/social-scoreboard-indicators

aplicare a politicilor economice, de mediu și sociale ale UE, precum și coerența dintre obiectivele de politică și mijloacele bugetare; invită Comisia să elaboreze fără întârziere o metodologie de urmărire a cheltuielilor legate de obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU pentru bugetul UE, care să poată fi utilizată, de asemenea, în scopul evaluării investițiilor din planul național de redresare și reziliență (NRRP);

3. afirmă că, la 10 ani de la introducerea ciclului semestrului european de coordonare a politicilor economice, dezechilibrele sociale și în materie de ocupare a forței de muncă din UE, cum ar fi segmentarea pieței muncii, dispersia salariilor, creșterea inegalităților și a sărăciei, în special a sărăciei copiilor, nu au fost soluționate și chiar s-au înrăutățit, ceea ce demonstrează că politicile publice din unele state membre nu au suficientă forță pentru a dezvolta sisteme de protecție socială solide și o piață a muncii mai echitabilă la nivelul UE, și că sunt necesare politici mai robuste și mai multă coordonare în UE; este ferm convins că sprijinul UE nu trebuie să se rezume la punerea la dispoziție a fondurilor; evidențiază importanța tragerii unor învățăminte de pe urma actualei crize sanitare și economice și de a se acționa preventiv;

4. subliniază că trebuie consolidată responsabilitatea democratică privind procesul actual de evaluare a semestrului european; invită Comisia și statele membre să reformeze cadrul juridic financiar și procesul semestrului european, pentru a consolida responsabilitatea democratică și implicarea Parlamentului European, în vederea consolidării rolului și participării partenerilor sociali de la nivelul Uniunii și de la nivel național și a protejării obiectivelor de progres social referitoare la sistemele de protecție socială și locurile de muncă de calitate, în viitoarele programe de ajustare și în Pactul verde european;

5. subliniază că ar trebui să fie implicat într-o mai mare măsură în procesul semestrului european, inclusiv în recomandările specifice fiecărei țări; evidențiază rolul important al unui dialog social mai incluziv cu partenerii sociali, societatea civilă, organizațiile de tineret și autoritățile locale și regionale în definirea semestrului european; subliniază că o metodologie de urmărire socială eficace, transparentă, cuprinzătoare, orientată pe rezultate și bazată pe performanță – care va fi elaborată pentru Mecanismul de redresare și reziliență – va îmbunătăți semestrul european, reflectând mai bine provocările sociale, de gen și de mediu și plasându-le pe picior de egalitate cu coordonarea fiscală și acordând, de pildă, mai multă atenție planificării fiscale agresive, reducerii sărăciei, egalității de gen, justiției sociale, coeziunii sociale și convergenței ascendente;

6. consideră că procesul semestrului durabil trebuie să se concentreze în egală măsură pe trei dimensiuni: durabilitatea mediului, sustenabilitatea economică și sustenabilitatea socială; reiterează faptul că sustenabilitatea socială poate fi obținută doar prin reducerea inegalităților și a sărăciei, oferind perspective sociale și locuri de muncă, precum și prin prosperitatea comună; subliniază că justiția socială, munca decentă care să asigure salarii decente, egalitatea de șanse, mobilitatea echitabilă și sistemele solide de protecție socială sunt elemente esențiale în tranziția justă către o Uniune sustenabilă și socială; invită Comisia să evalueze cu atenție dimensiunile analizei anuale a creșterii, astfel încât acestea să fie pe deplin conforme cu articolul 3 din TUE, care stabilește că dezvoltarea durabilă este obiectivul pe care trebuie să îl urmărească UE, pe baza unei creșteri economice echilibrate și a stabilității prețurilor, a unei economii sociale de piață extrem de competitive, care să vizeze ocuparea deplină a forței de muncă și progresul social, un nivel ridicat de protecție și de îmbunătățire a calității mediului; invită Comisia și statele membre să se concentreze, împreună cu Parlamentul European, pe abordarea acestor provocări prin politici ecosociale la nivelul Uniunii, combinând prosperitatea economică comună, progresul social și dezvoltarea durabilă;

Dimensiunea socială în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

7. salută adoptarea Mecanismului de redresare și reziliență; confirmă că acesta va fi legat de procesul semestrului european; subliniază că coordonarea dintre cele două procese trebuie să fie transparentă și să sprijine obiectivele generale ale UE, cum ar fi punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale, obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, strategia UE privind egalitatea de gen, Pactul verde european și tranziția digitală; evidențiază faptul că semestrul european, care include principiile Pilonului european al drepturilor sociale, reprezintă cadrul de identificare a priorităților naționale în materie de reformă și de monitorizare a aplicării acestora; insistă că reformele trebuie să se bazeze pe solidaritate, integrare, justiție socială și o distribuție justă a bogăției, cu scopul de a se crea locuri de muncă de calitate și creștere sustenabilă, asigurându-se egalitatea de șanse și accesul la protecția socială, protejând grupurile vulnerabile și îmbunătățind nivelul de trai al tuturor persoanelor din UE;

8. înțelege că statele membre trebuie să includă în planurile lor naționale de redresare măsuri privind coeziunea socială și teritorială, copiii și tinerii, în vederea accesării fondului; ia act de faptul că etapele și țintele sociale nu au fost nici definite în mod explicit, nici prevăzute în Regulamentul privind mecanismul de redresare și reziliență, dar că, în conformitate cu regulamentul adoptat, Comisia ar trebui să stabilească indicatorii comuni care trebuie utilizați în raportarea progreselor înregistrate și în scopul monitorizării și al evaluării mecanismului, și ar trebui să definească o metodologie de raportare a cheltuielilor sociale, inclusiv a celor destinate copiilor și tinerilor, în cadrul instrumentului; subliniază importanța deosebită a indicatorilor referitori la punerea în aplicare a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale, la locurile de muncă de calitate, la convergența socială ascendentă, la egalitatea și accesul la oportunități și protecție socială, la educație și competențe, precum și la investițiile în accesul și oportunitățile pentru copii și tineri în materie de educație, sănătate, nutriție, locuri de muncă și locuințe, în conformitate cu obiectivele Garanției europene pentru copii și ale Garanției pentru tineret; invită Comisia să colaboreze cu Parlamentul European, cu partenerii sociali și cu societatea civilă, în contextul dialogului privind redresarea și reziliența, pentru a defini acești indicatori, în conformitate cu cei stabiliți în Rezoluția Parlamentului European referitoare la o Europă socială puternică pentru tranziții juste, cu scopul de a evalua investițiile și reformele planurilor naționale de redresare și reziliență, precum și măsurile propuse în vederea realizării de progrese în atingerea acestor obiective;

9. arată că statele membre își vor concepe propriile planuri naționale de redresare și de reziliență, pe baza criteriilor și a abordării celor șase piloni din mecanismul de redresare și reziliență și a priorităților în materie de investiții și de reformă, identificate în cadrul semestrului european, în conformitate cu planurile lor naționale de reformă, planurile naționale privind energia și clima, planurile pentru o tranziție justă, planurile de implementare a Garanției pentru tineret, precum și cu acordurile de parteneriat și programele operaționale stabilite pentru fondurile UE; reamintește că fiecare stat membru trebuie să includă în planul său național de redresare și reziliență o explicație detaliată a modului în care contribuie la punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale, precum și a modului în care consolidează crearea de locuri de muncă de calitate, convergența socială ascendentă, investițiile în tineri și copii, egalitatea de gen și egalitatea de șanse pentru toți; încurajează statele membre să includă, de asemenea, obiective și etape sociale și să specifice valoarea estimată a investițiilor în progresul social în vederea atingerii acestora; insistă că planurile naționale de redresare și reziliență trebuie să contribuie la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU, punând în aplicare strategia UE de creștere durabilă, astfel cum este prevăzută în Pactul verde european, și respectând principiile Pilonului european al drepturilor sociale; invită statele membre să valorifice pe deplin potențialul oferit de clauza derogatorie generală pentru a sprijini întreprinderile care se află în dificultate și care nu dispun de lichidități, în special îmbunătățind accesul IMM-urilor la finanțare publică și privată, protejând locurile de muncă, salariile și condițiile de muncă ale lucrătorilor din UE și investind în oameni și în sistemele de protecție socială;

10. invită Comisia să includă indicatorii sociali din tabloul de bord social al semestrului european, în special cei legați de munca decentă, justiția socială și egalitatea de șanse, sistemele solide de protecție socială și mobilitatea echitabilă, în indicatorii comuni care urmează să fie utilizați în Mecanismul de redresare și reziliență pentru raportarea cu privire la progresele înregistrate, monitorizarea și evaluarea planurilor, precum și în metodologia de raportare privind investițiile sociale, inclusiv în cazul Garanției europene pentru copii și al Garanției pentru tineret; subliniază că Parlamentul European va analiza îndeaproape actul delegat pe care îl va prezenta Comisia în acest sens, pentru a stabili dacă indicatorii sociali, tabloul de bord și metodologia socială respectă obiectivele și pentru a verifica dacă nu există obiecții;

11. consideră că sistemele solide de protecție socială, care au la bază structuri economice și sociale puternice, ajută statele membre să răspundă mai eficient și într-o manieră justă și incluzivă la șocuri și să își revină mai ușor în urma acestora; evidențiază că sistemele de protecție socială garantează accesul societăților și al tuturor persoanelor care trăiesc în UE la servicii integrale și sprijinul economic necesar pentru o viață decentă, acoperind următoarele domenii de intervenție: asigurări sociale, asistență medicală, educație și cultură, locuințe, ocuparea forței de muncă, justiție și servicii sociale pentru grupurile vulnerabile; subliniază, de asemenea, că sistemele de protecție socială joacă un rol esențial în realizarea unei dezvoltări sociale durabile, în combaterea sărăciei și a excluziunii sociale și în promovarea egalității și a justiției sociale; avertizează că, pe perioada crizei COVID-19, sistemele de protecție socială au fost supuse unei presiuni fără precedent, întrucât acestea nu au fost concepute pentru a acoperi exigențele sociale declanșate de o urgență sanitară și economică; invită statele membre să-și consolideze, cu sprijinul UE, sistemele de protecție socială, astfel încât acestea să poată funcționa bine și să sprijine întreaga populație, mai ales în situații de criză sau de șocuri sistemice, inclusiv stabilind ținte privind investițiile sociale comparabile în ambiție cu cele din investițiile digitale și verzi;

12. invită Comisia Europeană și statele membre să abordeze, în măsurile de redresare, nevoile copiilor și să ia măsuri pentru a asigura accesul echitabil al tuturor copiilor la sprijin în perioada preșcolară, la educația privind noile tehnologii, competențe și la utilizarea etică și în siguranță a instrumentelor digitale, precum și la oportunități de bunăstare socială, psihică, culturală și fizică; invită Comisia să propună o strategie ambițioasă de combatere a sărăciei și să aloce un buget mai

mare Garanției europene pentru copii; invită Comisia să se asigure că viitoarea Garanție europeană pentru copii garantează accesul egal al copiilor la asistență medicală gratuită, la educație gratuită, la îngrijirea gratuită, la locuințe decente și la nutriție adecvată;

13. consideră că reformele și investițiile vizând creșterea durabilă și sporirea echității, prevăzute în planurile naționale de redresare și reziliență, trebuie să abordeze deficiențele structurale ale serviciilor sociale și ale sistemelor de protecție socială și să consolideze reziliența acestora; reiterează importanța politicii de coeziune, pe care o concepe ca o strategie de promovare și de sprijinire a „dezvoltării armonioase generale" a statelor sale membre și a regiunilor, cu scopul de a consolida dezvoltarea economică și socială și coeziunea socială, prin reducerea disparităților din interiorul UE, cu accent pe regiunile cele mai sărace; în acest sens, subliniază că reformele și investițiile în coeziunea socială și teritorială ar trebui să contribuie, de asemenea, la combaterea sărăciei și a șomajului, ar trebui să conducă la crearea unor locuri de muncă stabile și de înaltă calitate și la incluziunea și integrarea grupurilor defavorizate, precum și să permită consolidarea dialogului social, a antreprenoriatului, a infrastructurii sociale, a protecției sociale și a sistemelor de protecție socială;

14. consideră că, pentru menține reziliența UE, trebuie să ne concentrăm toate politicile asupra asigurării unei redresări de durată și să evităm încetarea prematură a măsurilor și a instrumentelor financiare de sprijin pentru întreprinderi și lucrători, consolidându-le acolo unde și când este necesar; salută activarea clauzei derogatorii generale din cadrul Pactului de stabilitate și de creștere cel puțin până la sfârșitul anului 2021; se așteaptă ca aceasta să rămână activată atât timp cât există o justificare corespunzătoare a activării; insistă asupra faptului că orice program viitor de ajustare ar trebui să se concentreze pe creșterea durabilă și pe crearea de locuri de muncă de calitate, să fie coerent și să nu împiedice reformele sau investițiile în progresul social în vederea atingerii obiectivelor de etapă și a țintelor sociale identificate în procesul semestrului european și în planurile naționale de redresare și reziliență, în special a progreselor în direcția reducerii sărăciei și a inegalităților; arată că va trebui asigurat sprijin financiar prin intermediul Mecanismului de redresare și reziliență, pentru ca statele membre să poată atinge aceste obiective și ținte sociale; invită Comisia și statele membre să asigure investiții sustenabile și să sprijine IMM-urile și angajații acestora în tranziția către o economie mai digitală și mai ecologică și reluarea activității economice, precum și să acorde atenția cuvenită IMM-urilor, analizând efectele potențiale ale politicilor de consolidare fiscală asupra acestora, deoarece IMM-urile reprezintă unul dintre principalele motoare ale economiei UE, fiind vitale pentru creșterea durabilă;

15. consideră că cadrul de guvernanță economică trebuie să evite prociclicitatea, care ar putea duce la creșterea sărăciei și a inegalităților și la o abatere de la obiectivele sociale convenite în Mecanismul de redresare și reziliență; solicită evaluarea potențialelor consecințe sociale negative ale dezactivării clauzei derogatorii generale, în conformitate cu articolul 9 din TFUE; invită Comisia și statele membre ca, în contextul dialogului pentru redresare și reziliență și al Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare, să colaboreze cu Parlamentul European pentru a propune modificările necesare în materie de guvernanță economică, care să asigure progresul social și să protejeze populația cea mai vulnerabilă împotriva consecințelor oricăror potențiale viitoare programe de ajustare;

16. recunoaște că NGEU este substanțial, dar regretă că dimensiunea limitată a bugetului UE, împreună cu natura sa bazată pe cheltuieli și principiul echilibrului, înseamnă că funcțiile sale de redistribuire și stabilizare sunt, de asemenea, foarte limitate; recunoaște importanța politicilor sociale și de coeziune și așteaptă cu interes consolidarea acestora în cazul în care apar mai multe nevoi; subliniază că este, prin urmare, cu atât mai important să se profite pe deplin de toate posibilitățile oferite de CFM, de NGEU și de sistemul de resurse proprii, pentru a sprijini o redresare națională incluzivă, justiția socială și reziliența de mediu, economică, socială și favorabilă incluziunii și pentru a stimula politicile sociale și investițiile, consolidând, în același timp, bugetul UE cu un portofoliu mai larg de resurse proprii;

17. consideră că atât NGEU, cât și CFM și bugetul UE trebuie să aloce investiții pentru obiectivele sociale și, în special, pentru progresul social, astfel cum se prevede la articolul 3 din TUE și la articolul 9 din TFUE, care să fie comparabile în ambiție cu investițiile din domeniul verde și cel digital, și consideră că reducerea sărăciei și a inegalităților ar trebui să reprezinte, de asemenea, un aspect transversal în toate deciziile privind cheltuielile; consideră că ar putea fi necesară consolidarea funcțiilor de redistribuire și stabilizare ale bugetului UE în scopul unei redresări puternice și favorabile incluziunii; invită statele membre să profite pe deplin de toate posibilitățile din cadrul CFM, NGEU și al sistemului de resurse proprii, pentru a sprijini obiectivele sociale și justiția socială în redresările la nivel național, în scopul consolidării ambiției sociale a CFM și a Mecanismului de redresare și reziliență; invită statele membre să accelereze implementarea programelor și a fondurilor UE din cadrul CFM 2014-2020 și să ratifice de urgență Decizia (UE/Euratom) 2020/2053 a Consiliului, evidențiind faptul că aplicarea foii de parcurs privind introducerea de noi resurse proprii va fi esențială pentru rambursarea sumelor cheltuite în cadrul Instrumentului de redresare al UE, fără o reducere necorespunzătoare a cheltuielilor sau a investițiilor UE în politicile sociale și de ocupare a forței de muncă în CFM 2021-2027;

18. salută includerea în semestrul european a componentelor referitoare la activitățile specifice din sectoarele educației, culturii, sportului și mass-mediei desfășurate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape rapoartele statelor membre privind progresele înregistrate în implementarea planurilor naționale de redresare și reziliență în semestrul european, pentru a verifica în ce măsură au fost îndeplinite obiectivele Mecanismului de redresare și reziliență;

19. subliniază că Strategia anuală privind creșterea durabilă 2021 menționează realizarea obiectivului UE de sustenabilitate competitivă, dar că acest concept nu este definit ca obiectiv în tratatele UE și nu figurează în obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU; invită, prin urmare, Comisia să îndeplinească obiectivele definite la articolul 3 din TUE și la articolele 8-11 din TFUE, precum și să definească mai precis reziliența, înțeleasă nu doar ca o capacitate de a face față și de a răspunde provocărilor, ci și de a trece prin tranziții într-un mod sustenabil, echitabil și democratic ([33]);

20. evidențiază faptul că progresul social constituie unul dintre obiectivele UE, prevăzut la articolul 3 alineatul (3) din TUE; constată că acordul privind CFM trebuie să reflecte consecințele sociale grave ale pandemiei de COVID-19 și necesitatea unei reacții viguroase în termeni de investiții, în vederea evitării unor creșteri și mai mari ale șomajului, sărăciei și excluziunii sociale, asigurându-se că nimeni nu rămâne în urmă; subliniază necesitatea de a face ca progresul social să fie o prioritate a investițiilor, alături de tranziția verde și cea digitală, pentru a proteja pe toți membrii societăților noastre, în special pe cei mai vulnerabili, de impactul negativ al crizei actuale și pentru a atenua adâncirea inegalităților; reamintește că, în conformitate cu estimările Comisiei, pentru infrastructura socială este nevoie de investiții de 192 de miliarde de EUR, sănătatea și îngrijirea pe termen lung reprezentând 62 % din investițiile necesare (57 de miliarde EUR pentru locuințe accesibile, 70 de miliarde EUR pentru sănătate, 50 de miliarde EUR pentru îngrijirea pe termen lung și 15 miliarde EUR pentru educație și învățarea pe tot parcursul vieții) ([34]); reiterează importanța proiectelor care generează efecte sociale pozitive și consolidează incluziunea socială; reamintește că progresul social trebuie inclus în planurile naționale de redresare și reziliență și să sublinieze punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și a investițiilor sociale, cu scopul de a reduce decalajul în materie de investiții în infrastructurile sociale; subliniază rolul de colegiuitor al Parlamentului European și solicită luarea în calcul a contribuției acestuia, pentru a asigura monitorizarea democratică a planurilor de redresare și reziliență; invită statele membre să instituie mecanisme care să garanteze un dialog cu partenerii sociali regionali;

21. invită statele membre să își majoreze alocările din produsul intern brut pentru educație și să includă în planurile lor naționale de redresare și reziliență investiții ambițioase pentru toate nivelurile de educație – inclusiv în educația și formarea profesională și perfecționarea și recalificarea profesională – ca o condiție a unei redresări economice care să stimuleze coeziunea socială și să contracareze inegalitățile;

Dimensiunea socială

22. invită Comisia și statele membre să combată în mod activ decalajul digital în materie de acces la serviciile publice, care au fost digitalizate în mare parte în perioada pandemiei de COVID-19, asigurând sprijinul UE, inclusiv financiar, inovării sociale la nivel local, astfel încât serviciile publice să devină mai accesibile, inclusiv consolidarea capacităților și extinderea inițiativelor ascendente inovatoare în favoarea incluziunii digitale și a competențelor digitale, pentru a garanta că toată lumea în UE are acces la servicii de interes general de înaltă calitate, accesibile și ușor de utilizat; subliniază importanța îmbunătățirii, în continuare, a competențelor digitale și a promovării transformării digitale a întreprinderilor și a administrațiilor publice; subliniază că digitalizarea serviciilor publice poate contribui la facilitarea unei mobilități echitabile a forței de muncă, în special în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială, și invită statele membre să se angajeze în favoarea acestei digitalizări; subliniază că statele membre ar trebui să se concentreze, de asemenea, pe inovare și investiții în îmbunătățirea conectivității și a infrastructurii pentru gospodăriile urbane și rurale și de-a lungul coridoarelor majore de transport;

23. invită statele membre să ia măsurile necesare pentru a-și întări infrastructura digitală, conectivitatea și metodele educaționale utilizate în școli, universități și centre de învățare, să accelereze reformele de introducere a transformării digitale, asigurându-se astfel că toată lumea din UE poate beneficia de aceasta, și să depună un efort deosebit pentru a se asigura că educația online este accesibilă tuturor; reamintește, în acest context, necesitatea de a instrui în mod adecvat cadrele didactice, formatorii și părinții, care joacă cu toții un rol esențial în transformarea digitală, în special în ceea ce

([33]) Comunicarea Comisiei din 9 septembrie 2020 intitulată „Raport de analiză prospectivă strategică pentru 2020: drumul de parcurs către o Europă mai rezilientă” (COM(2020)0493).

([34]) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 27 mai 2020 intitulat „Identificarea nevoilor Europei în vederea redresării” (SWD (2020)0098).

privește noile formate, cum ar fi învățarea la distanță și învățarea mixtă; subliniază nevoia de a evalua în detaliu impactul supraexpunerii la lumea digitală și solicită măsuri care să promoveze o mai bună înțelegere a riscurilor prezentate de tehnologiile digitale, care pot afecta în special copiii și tinerii; subliniază că, pe termen lung, accesul la educația digitală și online nu trebuie să fie concepută ca un înlocuitor, ci mai degrabă ca o completare a interacțiunii directe dintre profesori și cursanți, deoarece numai învățarea în persoană poate asigura dobândirea eficace a competențelor interpersonale și sociale;

24. subliniază că statele membre și Comisia trebuie să colecteze date mai bune și mai armonizate privind numărul persoanelor fără adăpost din UE, aceasta constituind baza oricărei politici publice eficace;

25. subliniază că investițiile în drepturile sociale sunt importante, la fel ca și efortul de a integra principiile consacrate în Pilonul european al drepturilor sociale, ținând cont de diferitele medii socioeconomice, de diversitatea sistemelor naționale și de rolul partenerilor sociali;

26. își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește volumul mare al veniturilor fiscale care nu sunt colectate din cauza evitării obligațiilor fiscale la scară largă; invită Consiliul să accelereze negocierile privind legislația referitoare la raportarea publică pentru fiecare țară în parte și o bază fiscală consolidată comună a societăților, precum și să revizuiască atât criteriile referitoare la Grupul de lucru pentru Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor), cât și lista UE a jurisdicțiilor necooperante;

27. invită Comisia și Consiliul să facă tot posibilul pentru a combate evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale și să lupte în mod eficace contra practicilor fiscale nocive adoptate de unele state membre;

28. regretă modul neclar în care sunt prezentate datele în raportul comun privind ocuparea forței de muncă, precum și faptul că datele sunt adesea neconcludente sau dificil de comparat în ceea ce privește evoluția salariilor, productivitatea, câștigurile de capital și profiturile, subvențiile și facilitățile fiscale pentru întreprinderi, precum și sarcina fiscală asupra costului forței de muncă și a capitalului; avertizează că productivitatea multifactorială nu este măsurată; invită statele membre să includă indicele egalității de gen printre instrumentele semestrului european și să analizeze reformele structurale dintr-o perspectivă de gen; reamintește că, pentru a înțelege noile exigențe, comportamente și reacții, trebuie îmbunătățite colectarea, monitorizarea și utilizarea tipurilor deja existente și a celor noi de date și dovezi; este îngrijorat de faptul că nu se face nicio referire la combaterea discriminării și a rasismului și la asigurarea egalității de șanse și a unei vieți demne pentru toate grupurile, inclusiv pentru copii, și în materie de acces al acestora la educație; invită Comisia să consolideze punerea în aplicare a legislației, a politicilor și a practicilor contra discriminării, pentru a combate în mod eficace discriminările, indiferent de motiv, inclusiv a atitudinii discriminatorii față de romi, și pentru a proteja bunăstarea socială, psihică, culturală și fizică prin măsurile de redresare;

29. invită Comisia și statele membre să elaboreze un pachet durabil de măsuri privind locurile de muncă de calitate, care să țină cont de diversele practici naționale și de rolul partenerilor sociali și al negocierilor colective, inclusiv inițiative legislative care să nu aibă drept scop doar îmbunătățirea salariilor, ci și asigurarea unor condiții decente de muncă pentru toți, cu un accent special pe munca la distanță, dreptul de a se deconecta, echilibrul dintre viața profesională și cea privată, bunăstarea mintală la locul de muncă, concediul de îngrijire a copilului și alte tipuri de concedii de îngrijire, sănătatea și siguranța la locul de muncă, drepturile lucrătorilor pe platforme online, asigurarea unor locuri de muncă de calitate pentru lucrătorii esențiali și consolidarea democrației la locul de muncă și a rolului partenerilor sociali și al negocierii colective; subliniază că unul dintre obiectivele incluse în regulamentul privind mecanismul de redresare și reziliență este crearea unor locuri de muncă de calitate și că acest demers trebuie realizat printr-un pachet amplu de reforme și investiții, precum și prin măsuri de garantare a unor contracte stabile, a unor salarii decente, a acoperirii negocierilor colective și a nivelurilor minime de protecție socială, inclusiv a unor pensii decente, peste pragul sărăciei; invită Comisia să includă acești indicatori în orientările pentru evaluarea progresului social în planurile naționale de redresare și de reziliență; subliniază că reformele pieței muncii, realizate ca parte a planurilor naționale de redresare și reziliență, trebuie să fie în concordanță cu atingerea acestor obiective;

30. constată că politicile macroeconomice care garantează niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă în condiții optime, precum și o impozitare echitabilă sunt esențiale pentru sustenabilitatea sistemelor noastre naționale de pensii, în contextul demografic al îmbătrânirii populației europene; subliniază nevoia de a sprijini în continuare lucrătorii și întreprinderile pe măsură ce statele membre depun în continuare eforturi în vederea asigurării stabilității macroeconomice ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19; solicită o abordare coordonată la nivelul UE, pentru a evita o concurență neloială și nesănătoasă în ceea ce privește costul forței de muncă și pentru a crește convergența socială ascendentă pentru toți;

Joi, 11 martie 2021

31. subliniază faptul că dialogul social și negocierea colectivă sunt instrumente esențiale pentru angajatori și sindicate în vederea stabilirii unor salarii și condiții de muncă echitabile, iar sistemele solide de negociere colectivă sporesc reziliența statelor membre în perioadele de criză economică; este ferm convins că o redresare democratică, rezilientă și justă din punct de vedere social ar trebui să se bazeze pe dialog social, inclusiv pe negociere colectivă; își reiterează opinia potrivit căreia statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a promova o densitate sindicală ridicată, precum și pentru a inversa tendința de declin în ceea ce privește gradul de acoperire al negocierilor colective; subliniază că este important să se asigure faptul că lucrătorii din Uniune sunt protejați prin salarii minime adecvate, prin lege sau prin negocieri colective, care să le asigure un nivel de trai decent oriunde ar lucra; salută, în acest sens, propunerea Comisiei privind o directivă referitoare la stabilirea unor salarii minime adecvate în Uniunea Europeană, menită să extindă gradul de acoperire al negocierilor colective și să garanteze că lucrătorii din Uniunea Europeană sunt protejați prin salarii minime stabilite la un nivel adecvat;

32. invită statele membre să adopte măsuri prin care să promoveze accesul efectiv la sistemele de protecție socială pentru a asigura un nivel minim adecvat de protecție socială pentru toți lucrătorii (în special pentru cei aflați în situații vulnerabile, precum lucrătorii încadrați în forme de muncă atipice, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, migranții și cei cu dizabilități), în special prin aplicarea Recomandării Consiliului din 8 noiembrie 2019 privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă ([35]); salută din nou adoptarea acestei recomandări ca un prim pas și angajamentul Comisiei de a consolida sistemele de protecție socială din UE, însă subliniază că accesul universal la protecția socială trebuie să devină o realitate, mai ales în situația dificilă din prezent; invită statele membre să elaboreze și să îmbunătățească măsurile de stimulare care cresc oportunitățile de angajare pentru lucrătorii în vârstă, asigurându-le totodată sistemelor de pensii un caracter adecvat și sustenabil;

33. invită Comisia să acorde prioritate publicării strategiei sale privind drepturile persoanelor cu dizabilități și îndeamnă statele membre să țină cont de efectele negative disproporționate pe care le au asupra grupurilor vulnerabile măsurile adoptate în contextul pandemiei și să depună eforturi pentru a compensa aceste efecte;

34. reamintește că criza provocată de pandemia de COVID-19 a pus sistemele de sănătate publică ale statelor membre sub o presiune fără precedent, ceea ce scoate în evidență importanța unei finanțări adecvate, în special prin utilizarea Mecanismului de redresare și reziliență pentru a spori capacitatea de pregătire pentru situații de criză, precum și pentru a consolida reziliența socială și instituțională; evidențiază, de asemenea, importanța capacității, accesibilității, eficacității și calității sănătății publice și a sistemelor de sănătate dotate cu personal suficient, inclusiv pentru a accelera distribuirea coordonată a vaccinurilor și accesul prompt la acestea pentru toate statele membre și pentru toate persoanele; salută, în acest sens, construirea unei Uniuni Europene a sănătății puternice; invită statele membre să asigure accesul egal și universal la servicii de sănătate de calitate, inclusiv la servicii de prevenire, la îngrijiri de durată și la servicii de promovare a sănătății, cu un accent deosebit pe îngrijiri de calitate pentru persoanele în vârstă, în special prin realizarea unor investiții specifice în acest sens și eliminarea precarității și a utilizării abuzive a muncii temporare în sectorul sănătății;

35. subliniază că, pentru redresarea socială și economică și eficacitatea planurilor de redresare și reziliență, combaterea pandemiei reprezintă o condiție prealabilă; salută dezvoltarea vaccinurilor împotriva COVID-19, dar este foarte îngrijorat de cazurile grave de nerespectare a programelor de producție și livrare; solicită ca vaccinurile împotriva COVID-19 să fie tratate în practică ca bunuri publice garantate pentru toți; invită Comisia și statele membre să depășească barierele și restricțiile care decurg din brevete și din drepturile de proprietate intelectuală pentru a asigura producerea pe scară largă a vaccinurilor și distribuirea lor în timp util către toate țările și toate persoanele;

36. reamintește că diferențele dintre femei și bărbați în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerarea și pensiile sunt în continuare extrem de adânci; subliniază că procesul semestrului european și Mecanismul de redresare și reziliență ar trebui să contribuie la combaterea acestor inegalități; solicită consolidarea egalității de gen prin integrarea dimensiunii de gen și invită Comisia să accelereze introducerea unei metodologii eficace, transparente, cuprinzătoare, orientate spre rezultate și bazate pe performanță pentru toate programele UE; salută intenția Comisiei de a introduce măsuri obligatorii în ceea ce privește transparența salariilor, inclusiv un indice al egalității salariale între femei și bărbați; solicită insistent să se adopte rapid aceste măsuri, pentru a evita noi inegalități pe criterii de gen; invită statele membre și Comisia să sprijine antreprenoriatul în rândul femeilor și să faciliteze accesul acestora la finanțare; invită statele membre să deblocheze negocierile din cadrul Consiliului referitoare la Directiva privind femeile în consiliile de administrație;

37. invită Comisia să extindă recomandările specifice fiecărei țări în viitor, astfel încât să includă un rezultat de atins privind implicarea și partenerilor sociali în mecanismele de stabilire a salariilor și eficacitatea acestei implicări;

([35]) JO C 387, 15.11.2019, p. 1.

38. subliniază că punerea în aplicare la timp, în mod eficace și echitabil a agendei pentru competențe a UE este esențială pentru promovarea ocupării forței de muncă în sectorul sănătății și pentru soluționarea deficitului de competențe din noile domenii de activitate; avertizează, cu toate acestea, că o agendă privind competențele nu este suficientă pentru a combate precaritatea crescândă și sărăcia persoanelor încadrate în muncă pe piața muncii din UE; invită Comisia și statele membre să se asigure că sunt dezvoltate competențe și măsuri de formare profesională de înaltă calitate, accesibile ca preț și incluzive, prin obținerea de calificări și recunoașterea reciprocă a calificărilor și prin recunoașterea și validarea competențelor, rezultatelor instruirii și diplomelor de la toate nivelurile de învățământ, inclusiv în urma instruirii neformale, cu un sprijin personalizat și o comunicare activă, în special pentru grupurile cele mai marginalizate din societate, evitându-se astfel stereotipizarea; subliniază nevoia de a încuraja practicile de învățare pe tot parcursul vieții în cadrul Uniunii, întrucât acestea se vor dovedi a fi un element esențial pentru tranziția către o economie europeană digitală, ecologică, competitivă și reziliență;

39. reamintește importanța unor programe europene precum Garanția pentru tineret, al cărei pachet a fost consolidat recent; invită statele membre să realizeze rapid acest program, în strânsă coordonare cu fondurile europene precum Fondul social european Plus, pentru a soluționa situația persoanelor NEET, cu un accent deosebit pe persoanele din zonele rurale și din regiunile a căror piață a muncii este afectată de constrângeri naturale sau demografice, pentru a garanta că toți tinerii cu vârsta mai mică de 30 de ani primesc o ofertă de angajare de bună calitate, o ofertă de continuare a învățământului, a educației profesionale sau a formării, că aceștia au posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare pentru oportunitățile de angajare într-o gamă largă de sectoare, sau li se oferă o ucenicie sau un stagiu remunerat în cel mult patru luni de la pierderea locului de muncă sau de la finalizarea educației formale;

40. încurajează statele membre să adapteze temporar programul UE de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte în școli la situația în care școlile sunt închise acolo unde acest lucru este necesar pentru combaterea pandemiei, pentru a garanta că copiii își mențin obiceiurile alimentare sănătoase în această perioadă, pentru a preveni malnutriția în rândul copiilor expuși riscului de sărăcie și de excluziune socială și pentru a sprijini producătorii locali;

41. evidențiază importanța coordonării orizontale între programele UE și măsurile naționale de justiție și egalitate socială, dezvoltare socială și de combatere a riscului de sărăcie și excluziune socială, inclusiv a sărăciei în rândul copiilor și a persoanelor încadrate în muncă, și de prevenire a lipsei de personal calificat și a inegalității veniturilor; subliniază că Fondul social european reprezintă un excelent exemplu al coordonării orizontale menționate anterior; subliniază cu insistență, în același timp, că impactul social și asupra ocupării forței de muncă ar trebui să fie luat în considerare în mod transversal în toate programele de cheltuieli;

42. subliniază că mecanismul comun de sprijin bugetar și funcțiile de împrumut și creditare ale bugetului UE, în special Instrumentul european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE), sunt exemple perfecte ale modului în care capacitatea de creditare și reputația bugetului UE pot fi utilizate pentru a sprijini acțiunile statelor membre în conformitate cu prioritățile europene, îndeosebi în situația excepțională a unei crize sanitare și economice fără precedent în istoria UE;

43. solicită o mai bună coordonare între politicile de mediu, economice și sociale, precum și între diferitele fonduri de redresare și fondurile structurale, cu scopul de a îmbunătăți sinergiile și de a majora resursele de investiții sociale, inclusiv cele destinate profesiilor care se află în primă linie în caz de criză, cum ar fi lucrătorii esențiali, integrând principiul conform căruia nimeni nu trebuie lăsat în urmă; invită Comisia și statele membre să implice toate autoritățile naționale, regionale și locale competente, la nivelul lor corespunzător, în conceperea și punerea în aplicare a acțiunilor asociate semestrului european, în special în domeniul sănătății și în cel social, care sunt ignorate deseori în analizele economice și bugetare;

44. salută includerea în semestrul european a aspectului ce ține de accesibilitatea ca preț a locuințelor; solicită Comisiei să propună la nivelul UE un cadru pentru strategiile naționale privind persoanele fără adăpost și invită statele membre să adopte principiul potrivit căruia se acordă prioritate locuinței și care contribuie la o reducere substanțială a numărului persoanelor fără adăpost, acordând prioritate asigurării persoanelor fără adăpost cu o locuință permanentă, propunând modalități de soluționare a sărăciei energetice și punând capăt evacuărilor și incriminării lipsei de adăpost; subliniază, de asemenea, că trebuie colectate date mai consistente și mai armonizate privind persoanele fără adăpost din UE; invită Comisia și statele membre să prezinte propuneri specifice pentru a trata în mod adecvat problema sărăciei energetice în contextul Pactului verde european;

45. invită Comisia să prezinte un instrument de atenuare a efectelor șocurilor asimetrice, care să fie eficace pe termen lung, precum un sistem adecvat și fezabil de (re)asigurare pentru indemnizațiile de șomaj, care să poată susține sistemele naționale atunci când o parte a UE se confruntă cu un șoc economic temporar; subliniază importanța fundamentală a sprijinirii investițiilor și a accesului la finanțare în UE, pentru a ajuta IMM-urile cu dificultăți în materie de solvență, pentru a crea locuri de muncă în sectoare strategice și pentru a promova coeziunea teritorială, economică și socială în UE; subliniază că noul Fond european de ajustare la globalizare pentru lucrătorii strămutați ar putea fi mobilizat ca răspuns la consecințele crizei provocate de pandemia de COVID-19 asupra ocupării forței de muncă; invită, prin urmare, statele membre să transmită rapid Comisiei solicitări de finanțare pentru sprijinirea lucrătorilor europeni care și-au pierdut locurile de muncă din cauza pandemiei de COVID-19, în demersurile acestora de reconversie profesională, recalificare și reintegrare pe piața muncii;

46. salută faptul că Fondul european de ajustare la globalizare este utilizat și pentru a răspunde la această pandemie, sprijinind nevoile de restructurare ale întreprinderilor europene; observă că limita de concedieri pentru accesarea acestui fond a fost redusă la cel mai mic prag posibil, de 200 de locuri de muncă pierdute, și că acest instrument european ar putea contribui la finanțarea unor măsuri de sprijin personalizate, precum cursurile de formare, reconversia și perfecționarea profesională adaptate; solicită ca instituțiile UE implicate să dea dovadă de flexibilitate și să analizeze rapid solicitările de activare, asigurând reducerea la minimum a timpului necesar pentru mobilizarea fondului;

47. subliniază că fenomenul exodului creierelor accentuează decalajul în materie de dezvoltare economică și socială din UE; invită Comisia să evalueze tendințele în materie de exod al creierelor din anumite regiuni și sectoare și să propună măsuri de sprijin, acolo unde este necesar, precum și să sprijine lucrătorii mobili prin asigurarea libertății de circulație a lucrătorilor, fără restricții, și prin îmbunătățirea portabilității drepturilor și a beneficiilor; solicită Comisiei să prezinte o propunere pentru un număr de securitate socială digital la nivelul Uniunii Europene;

48. ia act de necesitatea de a oferi sprijin specific sectorului mass-mediei, care joacă un rol-cheie în democrațiile noastre, într-un mod care respectă și promovează libertatea și pluralismul mass-mediei într-o perioadă în care mediul online este din ce în ce mai dominat de câțiva actori mari, cu creșterea puterii de piață și a bazelor de impozitare mobile, împiedicând uneori multe întreprinderi europene mai mici să se dezvolte și să se extindă pe piața unică, astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei privind strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă ([36]); atrage atenția statelor membre asupra măsurilor specifice prevăzute în Planul de acțiune pentru mass-media al Comisiei, prezentat la 3 decembrie 2020, pentru a ajuta sectoarele radiodifuziunii, informațiilor de actualitate și cinematografiei să se redreseze în urma unei pierderi mari de venituri din publicitate ca urmare a limitării mișcării persoanelor impuse de pandemie și să-și mărească producția și distribuția de conținut digital;

49. subliniază că ar trebui examinată posibilitatea introducerii unor condiții privind echitatea pentru societățile care doresc să acceseze fonduri și ajutoare publice, pentru a se evita acordarea unui astfel de sprijin societăților cu sediul într-o jurisdicție menționată în Anexa I la Concluziile Consiliului privind lista revizuită a UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale ([37]), și evidențiază că aceste condiții de echitate nu ar trebui să submineze negocierile colective, participarea lucrătorilor sau influența acestora în cadrul proceselor decizionale ale întreprinderilor, în conformitate cu legile și cu practicile naționale, și ar trebui condiționate de menținerea aceluiași nivel al condițiilor și drepturilor de muncă și de angajare, inclusiv al măsurilor de protecție împotriva concedierilor și a reducerii salariilor, și de eliminarea bonusurilor pentru directori sau a dividendelor pentru acționari;

50. subliniază că evaluarea statului de drept și a eficacității sistemului de justiție ar trebui, prin urmare, să fie inclusă în continuare în semestrul european;

o

o o

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

([36]) Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 privind strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă (COM(2020)0575).
([37]) JO C 64, 27.2.2020, p. 8.